

Φοιτητική ζωή: Ένας αστικός μύθος

Έφτασε η πολυπόθητη χρονιά, που ο Σεπτέμβρης δεν ηχεί στα αυτιά σου σαν τη λήξη των καλοκαιρινών διακοπών και της ανεμελιάς, για όσους, βέβαια, δεν είχαν να κάνουν μεροκάματα, αλλά σαν την αρχή της πραγματικής σου ζωής. Τέρμα οι απουσίες, το αναγκαστικό διάβασμα και τα βαρετά μαθήματα για τις πανελλήνιες. Τώρα, σου δίνεται το πράσινο φως για την ένταξή σου στα ακαδημαϊκά έδρανα. Καθώς έρχεσαι στο Πάντειο, όλοι "οι καλοθελητές" θα τρέξουν να σε εξυπηρετήσουν, από εγγραφές και σημειώσεις, μέχρι και νυχτερινές εξόδους, με αντάλλαγμα φυσικά την ψήφο σου και την παθητικότητά σου!

Έλα όμως, που η φετινή χρονιά σηματοδοτεί τη γείωσή σου στην πραγματικότητα και την παύση τυχόν ονείρων, για επικείμενη "φοιτητική ζωή".

Φοιτητική ζωή:
ανεξαρτησία,
φραπές-αραλίκι,
νυχτερινές εξόδους

Γείωση στην πραγματικότητα

Το Πάντειο μπορεί να φαντάζει μέγαρο πανεπιστημιακής μόρφωσης και υποδομών, με μια πρώτη ματιά. Παρόλ' αυτά, αποσιωπούνται πολλές από τις σκοτεινές πτυχές του, και εν γένει πτυχές του ελληνικού, ΟΧΙ δημοσίου και δωρεάν, πανεπιστημίου. Μια από αυτές, είναι η εντεινόμενη μείωση των παροχών, αρχίζοντας από τις περικοπές στα συγγράμματα (πριν δυο χρόνια παίρναμε 2 και 3 βιβλία, πλέον 1 και ιδωμεν) και φτάνοντας σε μειώσεις των θέσεων που δικαιούνται οι φοιτητές για στέγαση. Και μάλιστα όχι σε καμιά εστία, αλλά στο ξενοδοχείο "FILOXENIA" επί της Αχαρνών (με χαρακτηριστικό παράδειγμα την πρόσφατη επιθυμία εκδίωξης 50 φοιτητών από αυτό). Όσον αφορά στη σίτιση, ήδη έχει μειωθεί ο αριθμός των φοιτητών που τη "δικαιούνται" και αναμένεται να ανακοινωθούν κι άλλες μειώσεις. Σε όλα αυτά, προστίθεται και η εντατικοποίηση των σπουδών, κατά την οποία ο φοιτητής καλείται να διεκπεραιώσει τις σπουδές του σε 6 χρόνια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και μην ξεχνάμε, το πιο σημαντικό κομμάτι που, σκοπίμως δεν αναφέρεται, είναι αυτό που σχετίζεται με την παρεχόμενη/παραγόμενη γνώση, η οποία μόνο επιστημονικά ουδέτερη και αντικειμενική δεν είναι, αλλά άμεσα συνδεδεμένη με τα συμφέροντα του κράτους και της αγοράς.

Κάθε πανεπιστήμιο, εκτός από ακαδημαϊκός χώρος, είναι και χώρος εργασίας, όπου πέρα από τους καθηγητές, εργάζεται κι ένας μεγάλος αριθμός διοικητικών υπαλλήλων, οι οποίοι, αυτήν την περίοδο, βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, λόγω των μαζικών απολύσεων. Πέρα από τους "μόνιμους"(όχι για πολύ...)εργαζόμενους, υπάρχει κι ένα κομμάτι "αόρατο". Μιλάμε για τους εργολαβικούς υπάλληλους, τους καθαριστές και τις καθαρίστριες, που πληρώνονται για τις υπηρεσίες τους, όποτε το θυμηθεί ο εργολάβος και έχοντας υπογράψει συμβάσεις με μεγαλύτερο ποσό από αυτό που στην πραγματικότητα λαμβάνουν.

Έχουμε φτάσει σε μια ιστορική συγκυρία, όπου η παραγωγή χρειάζεται όλο και λιγότερα και πιο φτηνά εργατικά χέρια. Έτσι, είναι λογικό να συμβαίνει το ίδιο και στο πανεπιστήμιο, αφού είναι άμεσα συνδεδεμένο με την αγορά εργασίας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι οι απόπειρες αναδιάρθρωσης (νομοσχέδιο Γιαννάκου 2006-2007), οι οποίες συνεχίστηκαν πέρυσι με το νόμο Αρβανιτόπουλου (καταργήσεις σχολών) και άρχισαν, ήδη από το προηγούμενο ακαδημαϊκό έτος, να εφαρμόζονται. Βέβαια, ο εξορθολογισμός έχει επιχειρηθεί να ξεκινήσει από τη δευτεροβάθμια με το πιο πρόσφατο νομοσχέδιο που ψήφισε η βουλή, για την περαιτέρω εντατικοποίηση των σπουδών, τη μετατροπή του Λυκείου σε εξεταστικό κέντρο (πανελλήνιες και στις 3 τάξεις-συμψηφισμός των βαθμών). Με λίγα λόγια, καλείσαι να αποφασίσεις από τα 15 σου τι θες να κάνεις στη ζωή σου, εάν και εφόσον οι γονείς σου έχουν την οικονομική δυνατότητα να σε στηρίξουν (φροντιστήρια), κι εσύ την αντοχή να ανταπεξέλθεις!

Η παραπάνω ήττα, όπως και πολλές άλλες, είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας της κοινωνίας και, ειδικότερα, του κόσμου της εργασίας να δει την επίθεση αυτή συνολικά. Ο αγώνας δε γίνεται να δοθεί μεμονωμένα με συντεχνιακά μόνο αιτήματα. Οφείλουμε να αυτοοργανωθούμε βάσει των κοινών μας συμφερόντων, για να μπορέσουμε να αντισταθούμε και να αντεπιτεθούμε σε όσους μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται. Και, εν τέλει, να κατακτήσουμε τις σχέσεις εκείνες, που θα μας βοηθήσουν στη δημιουργία των νέων δομών, σε αντιπαράθεση με τις εκφυλισμένες γενικές συνελεύσεις και τις κομματοκρατούμενες διαδικασίες στο Πάντειο (Δ.Σ., Εκλογές).

Ελευθεριακή Παρέμβαση Παντείου: *Είμαστε μια συλλογικότητα, που γεννήθηκε το φθινόπωρο του 2011 στο Πάντειο, έχει επιλέξει να δρα μέσα από συλλογικές διαδικασίες συνδιαμόρφωσης και χαρακτηρίζεται από αντιεξουσιαστικές και οριζόντιες δομές. Συνεκτικό στοιχείο των μελών της είναι, κυρίως, η φοιτητική τους ιδιότητα, έχοντας όμως την αντίληψη ότι το πανεπιστήμιο δεν είναι ξεκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Στόχευσή μας η δημιουργία αυτοοργανωμένης κοινότητας αγώνα στις σχολές, για την ικανοποίηση των κοινών μας αναγκών.*

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΠΑΝΤΕΙΟΥ

epp.espivblogs.net